

บทที่ 2

วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการ

1. อาหารเลี้ยงเชื้อ (ภาคพนวก ก)	บริษัทผู้ผลิต
Bile salt	Difco
Corn starch agar	
De Man Rogosa and Sharp (MRS)	Difco
Gelatin agar	Difco
Glucose	Univar
Mac Conkey agar (MCA)	Difco
Mannitol salt agar (MSA)	Difco
Mannitol egg-yolk polymyxin agar (MYP)	Difco
Nutrient agar	Difco
Oxford agar	Merck
Phenol-red broth base	Merck
Skim milk agar	Difco
Tryptic soy agar (TSA)	Difco
Tryptic soy broth (TSB)	Difco
Yeast extract	Difco

2. សារគម្រោះ

បរិយាយផ្តល់

Alpha-amylase	Sigma
Ammonium sulphate	Merck
Bromocresol purple	Lab-chem
Catalase	Fluka
Gelatin	BDH
Hydrochloric acid	BDH
Hydrogenperoxide (ទូលក 3 H ₂ O ₂)	BDH
Lipase	Fluka
Pepsin	Fluka
Proteinase K	Fluka
Sodium acetate	Lab-chem
Sodium azide	Lab-chem
Sodium chloride	Merck
Sodium hydroxide	BDH
Sodium hydrogen phosphate	Merck
Trypsin	Fluka

3. ອຸປະກອດ

ບໍລິຫານ

Autoclave	Tomy ES-315, SS320
Centrifuge	ຈຸນ Harrier 18/80
Electronic balance	Vortex-2 genie
Gas chromatography	HP5890 GC-HP5972 MSD
Hot plate	Fisher sciencetific, USA
Incubator	MMM medcenter
Inductively Coupled Plasma-Mass Spectrometer (ICP) Lachat Quick Them 8000	
Laminar air flow cabinet	Micro flow advanced bio safety cabinet
Microscope	Olympus Optical Co., Ltd. ຈຸນ 2 Genie.
Microwave	Sanyo
pH meter	Mettler Toledo seven easy
Pipette & Autopipette	Eppendorf
Scanning electron microscope	JSM-5800LV JEOL
Ultrasonic cleaner	Branson
Vortex mixer	Mettler Toledo PB602-L
Water bath	TW20 Julabo

วิธีการทดลอง

1. การเก็บตัวอย่างเต้าหู้ยี้

เก็บตัวอย่างเต้าหู้ยี้ประมาณ 200 กรัม จากตุ่มหมักเดียวกันของโรงงานเต้าหู้ยี้ อ.เมือง จ.สงขลา โดยเก็บตัวอย่างทุกเดือนตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสิ้นสุดกระบวนการหมัก เดือน 1-9 (9 ตัวอย่าง) (FSF1- FSF9) (รูปที่ 4) และตัวอย่างเต้าหู้ยี้ในถังหมักอื่น จำนวน 9 ตัวอย่าง (FSF10-FSF18) พร้อมทั้งเก็บตัวอย่างเต้าหู้ยี้สำเร็จรูปอีก 9 ตัวอย่าง (CSF1-CSF9) (รูปที่ 5) ที่วางขายตามท้องตลาดและห้างสรรพสินค้าใน อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา รวมทั้งหมด 27 ตัวอย่าง โดยมีรหัสตัวอย่างเต้าหู้ยี้ดังนี้

เต้าหู้ยี้ในกระบวนการหมัก เรียบชื่ออย่าว่า FSF (Fermenting Sufu)

FSF1 = เต้าหู้ยี้อายุ 1 เดือน

FSF2 = เต้าหู้ยี้อายุ 2 เดือน

FSF3 = เต้าหู้ยี้อายุ 3 เดือน

FSF4 = เต้าหู้ยี้อายุ 4 เดือน

FSF5 = เต้าหู้ยี้อายุ 5 เดือน

FSF6 = เต้าหู้ยี้อายุ 6 เดือน

FSF7 = เต้าหู้ยี้อายุ 7 เดือน

FSF8 = เต้าหู้ยี้อายุ 8 เดือน

FSF9 = เต้าหู้ยี้อายุ 9 เดือน

เต้าหู้ยี้ในถังหมักอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบปริมาณแบคทีเรียแลกติก

FSF10 = เต้าหู้ยี้อายุ 1 เดือน

FSF11 = เต้าหู้ยี้อายุ 2 เดือน

FSF12 = เต้าหู้ยี้อายุ 3 เดือน

FSF13 = เต้าหู้ยี้อายุ 4 เดือน

FSF14 = เต้าหู้ยี้อายุ 5 เดือน

FSF15 = เต้าหู้ยี้อายุ 6 เดือน

FSF16 = เต้าหู้ยี้อายุ 7 เดือน

FSF17 = เต้าหู้ยี้อายุ 8 เดือน

FSF18 = เต้าหู้ยี้อายุ 9 เดือน

เต้าหู้ยี่สำเร็จรูป เป็นชื่อย่อว่า CSF (Commercial Sufu)

CSF1 = เต้าหู้ยี่เหลือง อ. เมือง จ. สงขลา

CSF2 = เต้าหู้ยี่แดง ตราเด็กกิเลน ผลิตโดยบริษัท วิสุอุตสาหกรรม จำกัด อ. เมือง จ. สมุทรสาคร

CSF3 = เต้าหู้ยี่แดง บริษัทปันหยุ่ไทยฟูดส์พลเมือง ประเทศไทย ผู้แทนจำหน่าย โดยบริษัท ที.ซี. วาย. อินเตอร์เทรด จำกัด

CSF4 = เต้าหู้ยี่แดง ตรา อ้วงไหว ผู้จัดจำหน่าย ห้างหุ้นส่วนจำกัด สมารณี แวง บางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร

CSF5 = เต้าหู้ยี่เหลือง บริษัท Huang Dah Mu Food Co., Ltd. ไต้หวัน

CSF6 = เต้าหู้ยี่เหลือง บริษัท Hong Kong Long Food Co., Ltd. จีน

CSF7 = เต้าหู้ยี่แดง จีน

CSF8 = เต้าหู้ยี่เหลือง ตรา New sun จีน

CSF9 = เต้าหู้ยี่เหลือง ไต้หวัน

รูปที่ 4 เต้าหู้ยี้ในกระบวนการหมักจากโรงงานเต้าหู้ยี้ใน อ.เมือง จ.สงขลา

รูปที่ 5 เต้าหู้ยี้สำเร็จรูปจำนวน 9 ตัวอย่าง ที่จำหน่ายในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

2. การแยกแบคทีเรียแลกติกในตัวอย่างเต้าหู้

การตรวจนับปริมาณแบคทีเรียแลกติก โดยชั่งตัวอย่างเต้าหู้ ≈ 25 กรัม ใส่ในถุงพลาสติกปราศจากเชื้อ บีบให้เต้าหู้ยื่ดแล้วเติมอาหาร MRS broth ที่มีเกลือ (NaCl) 5% จำนวน 225 มล. แล้วเจือจาง 10 เท่าเป็นลำดับใน MRS broth ที่เติมเกลือ 5% จากนั้นคุณมา 0.1 มล. กระจายเชื้อบน MRS agar ที่เติม 0.04% bromocresol purple, 5 mg% sodium azide และเกลือความเข้มข้น 0, 5 และ 10% ตามลำดับ บ่มที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 3-5 วัน ตรวจดูผลทุกวัน คัดเลือกโคลoni ที่มีลักษณะแตกต่างกัน (สีและขนาด) และไม่ผลิตเอนไซม์คاتาเลส ทำเชื้อให้บริสุทธิ์บนอาหาร MRS agar ที่เติมเกลือความเข้มข้นเหมาะสม แล้วเก็บรักษาเชื้อไว้ใน stab MRS agar ที่ 4°C นอกจากนั้นวัด pH (ความเป็นกรดด่าง) ของตัวอย่างเต้าหู้โดยใช้ pH meter และในทุกการทดสอบได้ทำซ้ำ 2 ครั้ง แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย

3. การตรวจหาแบคทีเรียที่อาจก่อโรค

การตรวจหาแบคทีเรียก่อโรค โดยใช้ช้อนปราศจากเชื้อชั่งตัวอย่างเต้าหู้ ≈ 25 กรัม ใส่ในถุงปราศจากเชื้อ บีบให้เต้าหู้ยื่ดแล้วเติมอาหารเดี้ยงเชื้อ TSB (Tryptic soy broth) จำนวน 225 มล. แล้วเจือจาง 10 เท่าเป็นลำดับ โดยใช้ TSB แล้วคุณ 0.1 มล. กระจายเชื้อบน MacConkey agar, MYP (Mannitol-egg yolk-polymyxin agar), MSA (Mannitol salt agar) และ Oxford agar เพื่อตรวจหา *Escherichia coli*, *Bacillus cereus*, *Staphylococcus aureus* และ *Listeria monocytogenes* บ่มที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 24-48 ชม. ตรวจนับปริมาณเชื้อแล้วทดสอบทางชีวเคมีบางชนิดเพื่อบ่งชี้สายพันธุ์ในเบื้องต้น นอกจากนี้ยังตรวจหา *E. coli* โดยวิธี MPN methods

4. คัดแยกชนิดโปรไบโอติกแบคทีเรียแลกติก (du Toit *et al.*, 1998)

4.1 ทดสอบการทนต่อเกลือน้ำดี โดย streak เชื้อที่ต้องการทดสอบบนอาหาร MRS agar ที่มีเกลือน้ำดี 0.15% และ 0.30% จากนั้นนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 24 ชม. ตรวจดูผลการทนเกลือน้ำดี

4.2 ทดสอบการทนกรดโดยถ่ายเชื้อใส่ MRS broth ที่มี pH 2, 3 และ 4 ตามลำดับนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 24 ชม. จากนั้นตรวจสอบการทนกรดโดยดูความขุ่นเปรี้ยบเทียบกับอาหารที่ไม่ได้เติมเชื้อ

4.3 การทดสอบความสามารถในการย่อยโปรตีน แป้ง และไขมัน

4.3.1 การทดสอบการย่อยโปรตีน

การทดสอบการย่อยโปรตีน ทำได้โดยใช้ไม้จิมฟันปราศจากเชื้อป้ายเชื้อที่ต้องการทดสอบลงบน Nutrient agar (NA) + 1% skim milk และ NA+ 1% gelatin และเติม supplements (ภาคพนวก ก9 และ ก2) ลงในอาหารเลี้ยงเชื้อทั้งสองชนิด บ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 48-72 ชม. ตรวจดูการเจริญโดยเชื้อที่สามารถย่อยโปรตีนได้จะเกิดวงไสรอบโคลนี วัดความสามารถในการย่อยถลายเป็นคือการย่อยถลายซึ่งเท่ากับความกว้างของเส้นผ่าศูนย์กลางของวงไส (มม.) หารด้วยเส้นผ่าศูนย์กลางโคลนี (มม.)

4.3.2 การทดสอบการย่อยแป้ง

การทดสอบการย่อยแป้งทำได้โดยใช้ไม้จิมฟันปราศจากเชื้อป้ายเชื้อที่ต้องการทดสอบ ลงบน NA + 1% corn starch ที่การเติม supplements (ภาคพนวก ก10) บ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 48-72 ชม. ตรวจดูการเจริญโดยหยด Lugol's iodine ลงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ โดยเชื้อที่สามารถย่อยแป้งได้จะเกิดวงไสรอบโคลนี วัดความสามารถในการย่อยถลายเป็นคือการย่อยถลายซึ่งเท่ากับความกว้างของเส้นผ่าศูนย์กลางของวงไส (มม.) หารด้วยเส้นผ่าศูนย์กลางโคลนี (มม.)

4.3.3 การทดสอบการย่อยไขมัน

การทดสอบการย่อยไขมันทำได้โดยใช้ไม้จิมฟันปราศจากเชื้อป้ายเชื้อที่ต้องการทดสอบ ลงบน NA + 1% tributyrin ที่มีการเติม supplements (ภาคพนวก ก11) บ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 48-72 ชม. โดยเชื้อที่สามารถย่อยไขมันได้จะเกิดวงไสรอบโคลนี วัดความสามารถในการย่อยถลายเป็นคือการย่อยถลายซึ่งเท่ากับความกว้างของเส้นผ่าศูนย์กลางของวงไส (มม.) หารด้วยเส้นผ่าศูนย์กลางโคลนี (มม.)

4.4 การทดสอบความสามารถในการเดินโดดในสภาพที่มีและไม่มีออกซิเจน โดย streak เชื้อที่ต้องการทดสอบบนอาหาร MRS agar และนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 24-48 ชม. ภายใต้สภาพที่มีออกซิเจนและไม่มีออกซิเจนโดยใช้ anaerobic jar

5. คัดเลือกแบคทีเรียแลก替กที่มีคุณสมบัติการยับยั้งเชื้อแบคทีเรียก่อโรค

5.1 การเตรียมแบคทีเรียอินดิเคเตอร์ (indicator bacteria)

แบคทีเรียอินดิเคเตอร์สายพันธุ์มาตรฐานที่ใช้เพื่อการทดสอบคุณสมบัติการยับยั้ง เชื้อได้แก่ *Escherichia coli* ATCC25922, *Staphylococcus aureus* ATCC25923, *Bacillus cereus* TISTR687, และ *Listeria monocytogenes* DMST4553 (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) ที่เก็บอยู่ในห้องปฏิบัติการจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ม. สงขลานครินทร์ นำไปเชื้อมา ลากลงบน TSA นำไปบ่มในสภาพที่เหมาะสมกับเชื้อนั้นๆ และเมื่อเชื้อที่เจริญเป็นโคลนีเดียวๆ นำมาปรับความชุ่มให้

ได้เท่ากับ 0.5 McFarland โดยใช้น้ำเกลือ (normal saline) ความเข้มข้น 0.85% ในการปรับความชุ่น จะได้จำนวนเชื้อประมาณ 10^8 CFU/ml คุณเชื้อ 0.1 มล. (10^7 CFU/ml) มาเติมในอาหาร TSB soft agar (0.7% วุ้น) ปริมาตร 7 มล. ผสมให้เข้ากันสุดท้าย จะได้เชื้ออินดิเคเตอร์ที่มีความเข้มข้นของ เชลล์ประมาณ 10^6 CFU/ml นำไปใช้ในการทดสอบต่อไป

5.2 การทดสอบการขับยั่งด้วยวิธี Agar spot assay (de Carvalho *et al.*, 2006)

การทดสอบการขับยั่งด้วยวิธี Agar spot assay ทำได้โดยใช้แบบที่เรียyledakติกที่ เพาะเลี้ยงใหม่ๆ (fresh culture) ใน MRS broth บ่มที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 24 ชม. นำมาปรับให้มีความชุ่นเป็น 0.5 McFarland (10^8 CFU/ml) จากนั้นนำมาทดสอบความสามารถในการขับยั่งของ เชื้อแบบที่เรียyledakติกต่อแบบที่เรียยอินดิเคเตอร์ โดยใช้ไมโครปีเพตดูดแบบที่เรียyledakติกเริ่มต้นใน อาหารเหลว 5 ไมโครลิตร หยดลงบนอาหาร MRS agar ห่างกันหยอดละ 3 เซนติเมตร บ่มไว้ที่ อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 24 ชม. และนำมาเทหับผิวน้ำด้วยอาหาร TSB soft agar (0.7% วุ้น) ซึ่งมี จำนวนเชื้ออินดิเคเตอร์ประมาณ 10^6 CFU/ml วางทิ้งไว้ให้แข็งนำไปบ่มที่อุณหภูมิที่เหมาะสมกับ อินดิเคเตอร์แต่ละชนิด เป็นเวลา 24 ชม. วัดผลการขับยั่งโดยวัดเส้นผ่าศูนย์กลางของขอบวงใส (mm)

5.3 การทดสอบการขับยั่งด้วยวิธี Agar well diffusion assay (Ammor *et al.*, 2006)

การทดสอบการขับยั่งด้วยวิธี Agar well diffusion assay โดยนำเชื้อแบบที่เรียyledakติก sub culture ลงบนอาหาร MRS agar และนำไปบ่มไว้ที่อุณหภูมิ 35°C ใช้loop เจียเซื้อที่เจริญเป็น โคลโนนีเดี่ยวๆ มา 2 loop เลี้ยงในอาหาร MRS broth บ่มที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 48 ชม. จากนั้น นำมาทดสอบความสามารถในการขับยั่งของส่วนใส (cell-free supernatant) ที่ได้จากการเลี้ยงเชื้อ แบบที่เรียyledakติกต่อแบบที่เรียยอินดิเคเตอร์ โดยการนำอาหาร TSA มาเทหับด้วย TSB soft agar (0.7% วุ้น) ปริมาณอาหาร 7 มล. ซึ่งมีอินดิเคเตอร์จำนวนประมาณ 10^6 CFU/ml วางทิ้งไว้ให้แข็ง เจาะหลุมวุ้นด้วย tip ปราศจากเชื้อ (ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 8.9 มม.) ห่างกันประมาณหลุมละ 3 เซนติเมตร เติมส่วนใสที่ปั่นแยกเชลล์ออกแล้วลงไว้หลุมละ 80 ไมโครลิตร นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 24 ชม. วัดผลการขับยั่งโดยวัดเส้นผ่าศูนย์กลางของขอบวงใส (mm.)

6. การบ่งชี้ชนิดของสารขับยั่ง

การบ่งชี้ชนิดของสารขับยั่ง โดยคัดเลือกแบบที่เรียyledakติกที่มีความสามารถในการ ขับยั่งเชื้อแบบที่เรียยอินดิเคเตอร์ที่ได้จากการทดลอง 5.3 มาเพาะเลี้ยงในอาหาร MRS broth บ่มที่ อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 48 ชม. ปั่นแยกเชลล์ ที่ความเร็วรอบ 6,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 10 นาที อุณหภูมิ 4°C นำส่วนใส มาปรับ pH 7 และกรองด้วยกรรษดาอยกรอง (millipore) ขนาด 0.45 ไมโครเมตร และอีกส่วน ไม่ต้องปรับ pH แบ่งส่วนใสใส่หลอดคำน้ำไปชั่งน้ำหนัก เพิ่มความเข้มข้น

โดยแช่แข็งแล้วทำให้แห้ง (lyophilisation) และนำมาซึ่งน้ำหนักที่เหลือ ปรับความเข้มข้นให้ได้เป็น 10 เท่า โดยใช้น้ำกัลล์ปราศจากเชื้อจากนั้นนำมาทดสอบสารยับยั้งที่ผลิตโดยแบคทีเรียแลกติกโดย การยับยั้งเชื้อ *L. monocytogenes* ด้วยวิธี agar well diffusion assay (ข้อ 6.3) (de Carvalho *et al.*, 2006)

6.1 การทดสอบสารยับยั้งที่เป็นกรด

การทดสอบสารยับยั้งที่เป็นกรดทำได้โดยเติมส่วนใส่ที่ปรับและไม่ปรับ pH ปริมาตร 80 ไมโครลิตร ลงในหลุม TSA plate ที่ราดด้วย TSB soft agar ซึ่งมีเชื้อ *L. monocytogenes* ผสมอยู่ บ่มที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 24 ชม. ตรวจสอบสารยับยั้งที่เป็นกรดโดยดูจากการหายไปของวงไสของส่วนใส่ที่ปรับ pH เปรียบเทียบกับวงไสที่เกิดจากกรด

6.2 การทดสอบสารยับยั้งที่เป็น bacteriocin และ H₂O₂

การทดสอบหา bacteriocin โดยการนำส่วนใส่ที่ปรับ pH 7 และไม่ปรับ pH มาบ่มร่วมกับเออนไซม์ชนิดต่างๆ (1 mg/ml) เนื่องจากได้มีรายงานว่ามีแบคทีโรฟิโอซินบางชนิดทำงานได้ดีในสภาพ pH ต่ำ เออนไซม์ที่ใช้ได้แก่ pepsin, trypsin, proteinase K, lipase, α -amylase และ catalase โดยดูด ส่วนใส่ 60 ไมโครลิตร และเออนไซม์ 20 ไมโครลิตร ใส่ใน eppendorf บ่มที่อุณหภูมิ 37°C เป็นเวลา 2 ชม. (Millette *et al.*, 2007) ทำการทดสอบการยับยั้งแบคทีเรียอินดิเคเตอร์โดย agar well diffusion assay โดยใช้เออนไซม์และส่วนใส่ที่ไม่ได้ทดสอบร่วมกับเออนไซม์เป็น control อ่านผลการทดสอบโดยดูวงไสที่หายไปหรือลดขนาดลงหรือวงไสคงเดิม

7. ตรวจหาปริมาณกรดแลกติกที่ผลิตจากแบคทีเรียแลกติก (ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ ม. สงขลา นครินทร์)

คัดเลือกแบคทีเรียแลกติกที่มีศักยภาพในการยับยั้งเชื้อก่อโรคมาตรฐานกรดแลกติก และกรดอะซิติก โดยการเพาะเลี้ยงแบคทีเรียแลกติกใน MRS broth ปริมาตร 50 ml. บ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 24 และ 48 ชม. จากนั้นทำการเก็บเชื้อปริมาตร 10 ml. แล้วปั่นให้วายที่ความเร็วรอบ 6,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 10 นาที อุณหภูมิ 4°C นำส่วนใส่ที่ได้มากรองด้วยกระดาษกรองขนาด 0.2 ไมโครลิตร และเติม acetone และ methanol เพื่อเปลี่ยนกรดแลกติกเป็น methylester แล้วฉีดเข้า เครื่อง Gas Chromatography HP 6850 โดยใช้ column HP 6850, inlet temperature 250°C, oven initial temperature 70°C และ detector temperature 300°C, hydrogen flow 30.0 ml./min และ air flow 300 ml./min และใช้ flame ionization detector

8. บ่งชี้นิคของแบคทีเรียแลกติกที่แยกได้จากตัวอย่างเด้าหูย์

การบ่งชี้นิคของแบคทีเรียแลกติก โดยนำแบคทีเรียแลกติกที่แยกได้มาข้อมูลรั่ม การสร้างเอนไซม์คاتาเลส ส่วนการจำแนกแบคทีเรียแลกติกในระดับจีนัส (Axelsson, 1993) โดยอาศัยลักษณะของเซลล์ ได้แก่ รูปร่าง การเรียงตัว และการทดสอบดังต่อไปนี้

8.1 การทดสอบการเติบโตที่อุณหภูมิ 10°C และ 45°C

การทดสอบการเติบโตที่อุณหภูมิ 10°C และ 45°C โดยถ่ายเชื้อแบคทีเรียแลกติกลงใน MRS broth บ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 10°C และ 45°C เป็นเวลา 24-48 ชม. สังเกตการเติบโตโดยดูความขุ่นของอาหาร เปรียบเทียบกับหลอดความคุณที่ไม่มีการถ่ายเชื้อ

8.2 การทดสอบการเติบโตในอาหารที่เติมเกลือ (NaCl) 6.5 และ 18 %

การทดสอบการเติบโตในอาหารที่เติมเกลือ โดยถ่ายเชื้อแบคทีเรียแลกติกลงใน MRS broth ที่มีเกลือ 6.5% และ 18% บ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 24-48 ชม. สังเกตการเติบโตโดยดูความขุ่นของอาหาร เปรียบเทียบกับหลอดความคุณที่ไม่มีการถ่ายเชื้อ

8.3 การทดสอบการเติบโตที่ $\text{pH} 4.4$ และ 9.6

การทดสอบการเติบโตในอาหารที่เป็นกรดและด่าง โดยถ่ายเชื้อแบคทีเรียแลกติกลงใน MRS broth ที่มีการปรับ pH เป็น 4.4 ด้วย 1N HCl และ 9.6 ด้วย 1N NaOH บ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 24-48 ชม. สังเกตการเติบโตโดยดูความขุ่นของอาหาร เปรียบเทียบกับหลอดความคุณที่ไม่มีการถ่ายเชื้อ

8.4 การตรวจสอบการจัดเรียงตัวของเซลล์ (tetrad formation)

การตรวจสอบการจัดเรียงตัว โดยสังเกตการณ์เรียงตัวของแบคทีเรียแลกติกที่มี 4 เซลล์เรียงติดกัน โดยการข้อมูลรั่ม

8.5 การทดสอบ salt tolerant

การทดสอบการเติบโตของแบคทีเรียแลกติกในอาหารที่มีเกลือความเข้มข้นต่างๆ โดยป้ายเชื้อแบคทีเรียแลกติกบนอาหาร MRS agar ที่มีเกลือความเข้มข้น 0, 5 และ 10% บ่มที่อุณหภูมิ 35°C เป็นเวลา 24-48 ชม. ตรวจผลการเติบโต

8.6 การตรวจสอบความสามารถในการสร้างก๊าซคาร์บอน ไดออกไซด์จากการหมักน้ำตาลกลูโคส

การตรวจสอบความสามารถในการหมักน้ำตาลกลูโคส โดยถ่ายเชื้อแบคทีเรียแลกติกลงในอาหารเลี้ยงเชื้อสำหรับทดสอบการใช้น้ำตาล (phenol red broth base) ที่มีการเติมกลูโคส 1% บ่มที่ 35°C เป็นเวลา 18-24 ชม. สังเกตการสร้างกรดโดยอาหารจะเปลี่ยนจากสีแดงเป็นสีเหลืองให้ผลเป็นบวก ถ้าไม่เปลี่ยนสีให้ผลเป็นลบ และคุณการสร้างก๊าซคาร์บอน ไดออกไซด์ใน

Durham tube ถ้ามีก๊าซจัดเป็น heterofermentative lactic acid bacteria ถ้าไม่มีก๊าซหรือมีก๊าซเล็กน้อย จัดเป็น homofermentative lactic acid bacteria โดยมีแบคทีเรียแลกติกสายพันธุ์มาตรฐานดังนี้ *Lactobacillus bulgaricus* TISTR451, *Lactobacillus plantarum* TISTR862, *Lactobacillus lactis* TISTR452 และ *Pediococcus halophilus* TISTR334 เพื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติของแบคทีเรียแลกติกที่แยกได้

8.7 การปั่งชีนิคของแบคทีเรียแลกติกโดยใช้ identification kit (*Lactobacillus API 50 CHL* 50300, บริษัท Bio Me'reoux, France) ซึ่งประกอบด้วย API 50 CHL เป็นอาหารเลี้ยงเชื้อที่ใช้ร่วมกับชุดทดสอบ API 50 CH strip ในการศึกษาระบวนการหมักการโภชนาตร 49 ชนิด ของแบคทีเรียแลกติกที่แยกได้จากเด็กชุด ทำการทดสอบได้โดยการเพิ่มเชื้อบริสุทธิ์จากอาหารแข็ง MRS agar ลงในน้ำกลั่นปราศจากเชื้อปริมาตร 2 มล. โดยปรับให้มีความขุ่นมากกว่า 2 McFarland จากนั้นถ่ายเชื้อใส่ในน้ำกลั่นปราศจากเชื้อปริมาตร 5 มล. ปรับให้ได้ 2 McFarland บันทึกปริมาตรของเชื้อที่ใช้ จากนั้นถ่ายเชื้อจากหลอดปริมาตร 2 มล. ใส่ในอาหารเลี้ยงเชื้อ API 50 CHL ปริมาตร 10 มล. โดยถ่ายเชื้อปริมาตรเป็น 2 ของหลอด 5 มล. ซึ่งจะได้เชื้อที่มีความขุ่นเท่ากับ 2 McFarland ในอาหาร API 50 CHL ถ่ายเชื้อที่เตรียมประมาณ 120 ไมโครลิตร ลงใน API 50 CH strip บ่มที่อุณหภูมิ 37°C อ่านผลหลังการบ่มเป็นเวลา 24 และ 48 ชม. โดยใช้ *L. plantarum* TISTR 862 เป็นตัวเปรียบเทียบ หลุมแรกจะเป็น negative control ส่วนผลบวกจะเกิดเนื่องจากเชื้อมีการใช้น้ำตาลและผลิตกรดออกมามีผลทำให้ pH ในอาหารเลี้ยงเชื้อลดลง สังเกตการเปลี่ยนสีอินดิเคเตอร์ในอาหารจากม่วงเป็นสีเหลือง นำผลที่ได้มาเทียบเคียงชนิดโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ API Web Stand Alone V. 1.1.0

8.8 การปั่งชีสายพันธุ์แบคทีเรียแลกติกโดยใช้วิธี 16S rRNA gene วิเคราะห์โดยหน่วย MU-OU : CRC คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยเริ่มจากการสกัด genomic DNA จากแบคทีเรียแลกติก แล้วเพิ่มปริมาณชิ้น DNA เฉพาะส่วนที่ต้องการ (ในที่นี้หมายถึงเฉพาะส่วน 16S rDNA) ด้วยเทคนิค Polymerase Chain Reaction (PCR) โดยใช้ genomic DNA ที่สกัดได้เป็นแม่แบบ และใช้ primer 20F (forward primer) และ 563R (reverse primer) แล้วทำการ Sequencing Reaction ด้วยเทคนิค PCR อ่านลำดับเบสของ DNA โดยนำ DNA product ไปวิเคราะห์ด้วยเครื่อง Automated DNA Sequencing จากนั้นนำลำดับเบสของ DNA ที่อ่านได้ไปเปรียบเทียบกับฐานข้อมูลในอินเทอร์เนต โดยเข้าไปที่เวปไซต์ของ NCBI (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/>, April 23/2007) จากนั้นเลือกที่ BLAST แล้วเลือก Nucleotide-nucleotide BLAST (blast) จะขึ้นหน้าต่างใหม่ให้เราใส่ข้อมูลลำดับเบสลงไป copy ลำดับเบสของตัวอย่างใส่ลงไปในช่อง Search แล้วกดปุ่ม BLAST จะมีหน้าต่างใหม่เปิดขึ้นมา รอสักครู่จนข้อมูลโหลดเสร็จเรียบร้อยคุณภาพ Blast ซึ่งลำดับ

ของเชื้อที่ขึ้นในบรรทัดแรกจะมีความใกล้เคียงกับเชื้อที่เรานำมาเทียบที่สุด ความเหมือนกันจะลดลงจากบรรทัดบนลงไปบรรทัดล่างตามลำดับ

9. การตรวจหาปริมาณเกลือในตัวอย่างเต้าหู้ยี้ในกระบวนการหมักและเต้าหู้ยี้สำเร็จรูป (AOAC, 1990)

ตรวจหาปริมาณเกลือในตัวอย่างเต้าหู้ยี้โดยชั่งตัวอย่างเต้าหู้ยี้ 0.5 กรัม ใส่ในฟลาร์สก์ขนาด 250 มล. เติม 0.1 N AgNO_3 ลงไป 30 มล. ให้ปริมาตรเรkinpolในการทำปฏิกิริยา กับ NaCl เกิดเป็นตะกอน AgCl_3 ได้หมด เบ่าให้เข้ากัน เติม 6 N HNO_3 ลงไป 20 มล. นำไปคั่มจนเดือดประมาณ 15 นาที เพื่อให้ตะกอนที่ไม่ใช่ AgCl_3 ละลายหมด ทิ้งให้เย็น เติมน้ำกลิ้น 50 มล. และสารละลาย Ferric alum ลงไป 5 มล. เพื่อเป็นอินดิเคเตอร์ จากนั้นนำไปเตรตด้วย 0.1 N NH_4SCN ซึ่งจะทำปฏิกิริยากับ AgNO_3 ส่วนที่เหลือจะมีสีแดงอิฐเกิดขึ้นบันทึกปริมาตร NH_4SCN ที่ใช้ แล้วนำมาคำนวณหาเปอร์เซ็นต์เกลือ (% NaCl) โดยมีสารละลายเกลือ NaCl ความเข้มข้น 5, 10, 15, 20% เป็นตัวควบคุม

10. การตรวจหาชนิดและปริมาณแร่ธาตุ (หน่วยเครื่องมือกลาง คณะวิทยาศาสตร์ ม. สงขลานครินทร์)

การตรวจหาชนิดและปริมาณแร่ธาตุที่เป็นองค์ประกอบในเต้าหู้ยี้ โดยชั่งตัวอย่างเต้าหู้ยี้สำเร็จรูป 4 กรัม ใส่ใน Vycor วางบน hot plate ไฟอ่อนๆ ในตู้ควันจนน้ำระเหยหมดไป เพิ่มความร้อนขึ้นจนตัวอย่างไม่มีควัน (ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 5 ชม.) นำ Vycor ไปเข้า Muffle ที่อุณหภูมิ 750°C เวลา 180 นาที (3 ชม.) จนกระทั่งตัวอย่างเปลี่ยนจากสีดำเป็นไม่มีสี หรือสีเทาอ่อน ทิ้งให้เย็นนำมาละลายด้วยกรดไฮดริกเข้มข้น 10% กรองด้วยกระดาษกรองแล้วปรับปริมาตรให้ได้ 10 มล. ด้วยน้ำ (deionized water) สารละลายกรดเจือจางที่มีโลหะและแร่ธาตุจะถูกดูดเข้าเครื่อง Inductively Coupled Plasma Atomic Emission Spectrometry เพื่อวิเคราะห์ชนิดและปริมาณของโลหะ

11. การศึกษาโครงสร้างพื้นผิวของเต้าหู้ยี้ (ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ ม. สงขลานครินทร์)

การศึกษาโครงสร้างพื้นผิวโดยนำก้อนเต้าหู้ก่อนหมัก เต้าหู้ยี้เหลือง (CSF1) และเต้าหู้ยี้แดง (CSF3) ตัวอย่างละ 1 ก้อน มา fix ด้วยสารเคมี ซึ่งประกอบด้วย 25% Glutaraldehyde ($\text{C}_5\text{H}_8\text{O}_2$) ในฟอสเฟตบัฟเฟอร์ 4% Formaldehyde (CH_2O)_n เป็นเวลา 1-2 ชม. จากนั้นนำตัวอย่างมาล้างด้วย ฟอสเฟตบัฟเฟอร์ 2-3 ครั้ง แล้วนำมา fix ครั้งที่ 2 ด้วย 1% OsO_4 เป็นเวลา 1-2 ชม. ขึ้นอยู่

กับลักษณะตัวอย่าง ถ้างตัวอย่างด้วยน้ำกลั่น 2-3 ครั้ง และขจัดน้ำออกจากตัวอย่าง โดยใช้ alcohol series หรือ acetone series จากความเข้มข้นต่างๆ ไปจนถึง absolute คือ 50% Ethanol 15-30 นาที 2 ครั้ง, 70% Ethanol 15-30 นาที 2 ครั้ง, 80% Ethanol 15-30 นาที 2 ครั้ง, 90% Ethanol 15-30 นาที 2 ครั้ง และ 100% Ethanol 30 นาที 2 ครั้ง นำตัวอย่างไปทำให้แห้งด้วยวิธี Critical Point Drying ตามวิธีการปฏิบัติงานใช้เครื่อง CPD (WI-RES-CPD-001) และนำมาริดบน Stub โดยใช้เทป กาว 2 หน้า carbon tape นำยาทาเล็บ และ carbon paint หรือ silver paint เป็นตัวชี้ด จากนั้นจึงนำไป อบทางท่อ ตามวิธีปฏิบัติงานการใช้เครื่อง Sputter Coater (WI-RES-Coater-001) และนำตัวอย่างไป ศึกษาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างพื้นผิวด้วย scaning electron microscope